

syysPÄRSKE 2010

Pärske 2/10 HELSINGIN MELOJIEN TIEDOTUSLEHTI
ISSN 1239-1107

Toimitus ja taitto

parske@helsinginmelojat.fi

Pärske 1/11 ilmestyy keväällä 2010.

Pärske nro 1 (helmikuu): aineistot vko 6, ilmestyy vko 9

Kansi

Kuva Pekka Manninen.

Kanoottivajat Soutustadion SS (valkea betonirakennus)

Mustikkamaa MM

(puutalo Mustikkamaan sillan länsipuolella)

Seuran postiosoite: Helsingin Melojat ry, PL 944, 00101 Helsinki

HeMen hallitus vuonna 2010

Puheenjohtaja

Juha Koivisto, puheenjohtaja (a) helsinginmelojat.fi, O5O 483 9996

Varapuheenjohtaja

Sampo Carlenius, sampo.carlenius (a) iki.fi

Sihteeri

Kati-Riina Helminen, kati_riina (a) hotmail.com, O4O 551 4987

Taloudenhoitaja

Eliisa Kosonen, eliisa.kosonen (a) mjk.fi, O5O 572 7413

Muut jäsenet

Pasi Kumpula, pasikumpula (a) gmail.com, O4O 55O 4842

Teemu Puha, teppuha (a) gmail.com, O5O 36O 7626

Kuva Pekka Manninen.

syysPÄRSKE 2/10

Melomassa Inarijärvellä	4
Muinaismelonta 2010	10
Uimahallivuorot käyntiin	16
Valokuvakilpaikun tulokset	18
Pärske 2010 kiittää	19
Toimihenkilöt 2010	20
HeMe tiedottaa	22
- Kokouskutsu	22
- Pikkujoulut	23
- Toimihenkilöitä haetaan	24
Kuvasaldoa	25
Seuran maksut	27

Melomassa Inarijärvellä

Teksti ja kuvat: Mika P.A. Isoviita

Taustaa

Pitkäaikainen hyvä ystävämmme ilmoitti, että ”50-vuotisjuhlat pidetään sitten elokuun alussa Inarijärvellä – vastaanotto jossain Ukonsaaren suunnalla – tervetuloa”. Edellisestä kerrasta noilla vesillä olikin jo ehtinyt kulua 7 vuotta. Päätettiin siis kaveriporukan kanssa tehdä noin viikon mittainen melontaretki, johon sisältyisi muutama päivä yhdessä itse syntymäpäiväsankarin kanssa. Kymmenkunta sähköpostiviestiä ja pari puhelua myöhemmin löytyi Inarista vuokralle peräsimelliset retkikajakit. Pian oli myös lentomatkat Hki-Ivalo-Hki varattu. Eli: kartat vaan esiin ja reittiä suunnittelemaan.....

Kokemuksia lentämisestä

Lentäminen retkivarusteiden kanssa on painajainen: Mitä saa ottaa käsimatkatavaroihin, mitä taas ei, mitä saa pistää ruumaan ja mitä ei? Mitä voi ylipäättään ottaa mukaan ja mitä ei? Kuinka paljon tavarat saa yhteensä painaa? Esimerkiksi keittimen polttoaineita ei saa olla mukana ollenkaan, vaan ne pitää hankkia vasta paikan päältä. On varauduttava myös siihen, että keittimestä saatetaan poistaa poltinosa, jos se haisee liikaa tai polttoainesäiliö voidaan täyttää vedellä, minkä jälkeen keitin ”räkii” jonkin aikaa.

Tulitikkuja tai sytyttimiä saa olla vain taskussa – ei matkatavaroissa. Kalastusvehkeiden vavat pitää laittaa ruumaan, mikä aiheuttaa omat suojausongelmansa. Voi ja sulatejuusto katsotaan nestepakkauksiksi, joten niitäkään ei saa kuljettaa käsimatkatavarana jne, jne..... Kaiken kukkuraksi yksi seurueemme jäsen ei saanut matkatavaroitaan Ivalossa, vaan ne saapuivat perille vasta seuraavalla lennolla monta tuntia myöhemmin. Anteeksi vaan Finnair, mutta ensi kerralla taidamme valita VR:n.

Syntymäpäivät

Inarista lähtö sujuu aurinkoisessa, lähes helteisessä säässä ja reippaassa sivumyötäisessä. Parin tunnin melomisen jälkeen tapaamme 49-vuotiaan ja hänen kumppaninsa mukavassa pikku niemessä. Näillä Nellimistä matkaan lähteneillä on jo viikko takanaan, joten tuomamme savuporopizza ja oluet saavat ilahduneen vastaanoton. Tyyni ja lämmin ilta menee nuotiolla kuulumisia vaihtaessa ja retkipuuihin totuteltessa. Käyn pikaisesti kokeilemassa kalaonneani: Pari ahventa ja harjus päätyvät ritalälle paistumaan. Kelpaa maistaisiksi!

Aamulla nousen ylös ennen muita ja lähden kiipeämään leiriniemme viereisille kallioille. Maisema tyynelle järvelle on totisesti kapuamisen arvoinen. Aikani kallioilla kierreltyäni palaan alas, ohjelmaan kun kuuluu aamu-uinnin lisäksi vielä täytekakun valmistus, kukkien keruu ja hyvinkin soraäänisellä laululla 50-vuotiaan herätys.

Päivä jatkuu ”pakollisella” Ukonsaarella käynnillä ja kevyellä melonnalla kohti läheistä veneilytukikohtaa, jossa on keittokatos, wc:t ja päivätuja. Telttailijoiden iloksi on varattu myös maata tasaavia alustoja. Sopivia telttapaikkoja tosin löytyy kyllä ilmankin. Sään muuttuminen illan aikana sateiseksi ei juurikaan haittaa, sillä syntymäpäivän päätteeksi järjestettävät lettukestit voidaan pitää sisällä.

Hyvällä telttapaikalla ”palvelut” löytyvät läheltä. Valoisa hämärä jatkuu vielä elokuussa läpi yön.

Sateelta suojaan

Seuraava aamu koittaa harmaana ja tuulisena. Liki 10 m/s sivutuuli ja terävä aallokko aiheuttaa pieniä muutoksia tehtyihin reittisuunnitelmiin. Aamupäivän ajaksi tauonnut sade alkaa pian uudestaan. Meloessa sade ei onneksi pahemmin häiritse – puolet kehosta, kun on mukavasti sateelta ja tuulelta suojassa – mutta muu elämä muuttuu nopeasti hyvinkin kosteaksi. Evästauolla pidetyn lyhyen huutoäänestyksen jälkeen päätämme suunnata lähistöllä sijaitsevalle autiotuvalle, vaikka se tarkoittaakin yli 5 km:n melontamatkaa yhä voimistuvassa vastatuulella. Autiotuvalla on jo pari kalastajaa ja yksi meloja, joten me suuntaamme päivätuvalle varusteita kuivattelemaan.

Suurille selille

Katon alla nukutun yön jälkeen kaikki näyttää taas valoisammalta: Tuuli on

onneksi lähes tyyntynyt ja eilisen tuulen aallokkokin on jo melkein kuollut pois, joten ei muuta kuin yli vaan..... ja kun keli näyttää edelleen jatkuvan samanlaisena, niin päätetään tehdä seuraavalle päivälle aiottu toinen selän ylitys saman tien. Illalla saan vain hiukan vajaamittaisen koukut syvälle nielleen taimenen, joka löytää luontevasti paikkansa paistinpannulta. Hyvää!

Aamun lämmin ja aurinkoinen sää houkuttelee perusteellisempaan peseytymiseen, vaikka vesi onkin täällä suurten selkien äärellä aika viileää. Liikkeelle päästyämme vedän uistinta ja kapeassa salmessa pikku vaappuun tarttuu siika. Puolen päivän melonnan jälkeen päätämme leiriytyä kauniille mäntykankaiselle niemelle. Siialle voisi yrittää hankkia kaverin. 5 minuutin heittelyn tulos on hyvän kokoinen harjus. Tämä riittää tällä erää – soppatarpeet kahdelle on turvattu. Kesken perkuuhommien yllättää rankka sadekuuro, joka päättyy yhteen komeimmista sateenkaarista mitä olen koskaan nähnyt. Illalla tuuli kääntyy 180 astetta ja alkaa puhalttaa kovaa, arviolta 14 m/s. Leiriniemme edustan pieni selkä on täynnä vaahtopäitä, tuuli ravistaa teltoja, mutta kaikki on ihan hyvin – ei mitään syytä siirtyä muualle. Yö on kylmä, mutta aamu valkenee lähes tyynenä ja aurinkoisena. Koska seuraava kaavailtu leiripaikka, kaunis harjusaari, on vain muutaman Yksi Inarijärven monista erikoisista saarista.

kilometrin päässä, on meillä tänään aikaa "cruisailla" saarten välisissä salmissa ja tepastella hiekkarannoilla. Koetan vetää uistinta, mutta matalassa vedessä se tarttuu yhtenäen pohjaan, joten päätän luopua kalan tavoittelusta toistaiseksi. Illan kalastuksen laihaksi tulokseksi jää isohkon taimenen komea hyppy ilmaan sen ravistaessa itsensä irti vieheestäni - harmi. Leirisaari on kuitenkin upea ja sää suosii siinä määrin, että on aika käydä taas pulahtamassa uimasillaan.

Paluumatka alkaa

Aamulla matka jatkuu aurinkoisessa säässä ja kevyessä vastatuulella vähitellen Inarin suuntaan – leppoisaa ja mukavaa melontaa. Taukopaikan kalliorinteillä syödään isoja mustikoita. Hyvän leirisaaren löytäminen osoittautuu tällä kertaa vähintäänkin haasteelliseksi tehtäväksi. Luvassa on mahdollisesti koviakin ukkospuuskuja, joten kaipaisimme suojaisaa paikkaa, mutta kaikki hyvät rannat tuntuvat olevan aika avoimia etenkin juuri tuulen puolelta. Lopulta löytyy lupaavan näköinen niemi, mutta tasaisten telttapaikkojen löytäminen onkin sitten toinen juttu. Tyydymme siihen mitä on, ja sillä hyvä. Niemen kärjessä pyörii parvi harjuksia ja muuta kalaa – pari harjusta otetaan fileiksi, mutta yli kaksikiloinen hauki saa painua takaisin. Pienen pienet mäkäräiset rokottavat ikävästi, mutta muuten olo tuntuu oikein mukavalta. Osoittautuu, että mättäiden välisissä kuopissa on oikeastaan ihan hyvä nukkua.

Aamu on taas aivan tyyni ja aurinkoinen. Päivän mittaa taivaalle alkaa kuitenkin kerääntyä yhä enemmän tummia pilviä. Tuulta ei ole juuri nimeksikään ja matka etenee ripeämmin kuin on laskettu. Voimme ilman kiirettä vähän kierrellä ja pitää taukoja. Väistämättä Inari tulee lopulta vastaan ja rantaudumme noin tuntia aikaisemmin kuin oli suunniteltu – turha sitä on enää pitkittää, kun tämä joka tapauksessa kuitenkin joskus päättyy..... Ajoitus ei olisi voinut olla parempi, sillä pari tuntia myöhemmin matkalla lentokentälle taivas repeää: vettä tulee niin paljon kuin ikinä vaan voi ja vielä hirvittävällä puuskatuulella – ennusteissa on kuulemma varoitettu Ylä-Lapin sisävesillä liikkujia jopa yli 25 m/s ukkospuuskista. Seidat ja noidat taitavat pitää meistä: edellisellä kerralla selän taakse jäi pyörimään trombi ja nyt tämä..... Me tulemme kyllä takaisin!

Ukonsaari, vanha saamelaisten pyhä paikka.

Joitain yleistietoja

Inarijärvi on monipuolinen, pääosin karu, kivikkoinen ja suuresta koostaan huolimatta luonteeltaan hyvin erämainen järvi. Säännöstelystä johtuen järven pinnan korkeusvaihtelut ovat suuria. Vesi on erittäin kirkasta – näkösyvyys kaikkialla useita metrejä – ja läpi kesän juomakelpoista sellaisenaan. Veden lämpötila pysyttelee yleensä alle 15 asteen lukemissa. Metsähallituksen ylläpitämiä autiotupia, veneilytukikohtia ja vastaavia rakenteita järvellä on useita. Kivikkoiselle järvelle soveltuvia ämpärimuovista tehtyjä kajakkeja saa vuokralle ainakin Inarista ja Nellimistä. Hyttysistä ja mäkäräisistä ei ole kummallakaan Inarijärvelle tekemälläni melontaretkellä ollut kovinkaan suurta kiusaa. Kalaa tuntuu tulevan vähäiselläkin yrittämisellä sen verran, että pari aterialla viikossa voi hyvin laskea sen varaan. Marjoja: lakkaa ja mustikkaa saarista saa syötäväksi.

Loppukommentit

Jollekin retken huippuhetki voi olla hyvät lölyt vanhasta kalamajasta rakennetussa saunassa, jossa kiukaan virkaa hoitaa rannasta kerätyillä kivillä vuorattu kamiina. Tai se voi olla pieni hyvänolon tunne, kun kaikki asiat vaan lokahtavat luonnon rauhassa ja hyvässä seurassa kohdalleen. Jollekin retken parasta antia voi olla toinen toistaan hienommat hiekkarannat, harjusaaret, kapeat ja sokkeloiset saarten väliset salmet – tai sitten autiotuvan lämmössä kuivuvat villasukat. Joku voi löytää sielunmaisemansa karuilta rannoilta, selkävesien kiviluodoilta tai kelopuurinteistä. Meille melontaretki Inarijärvellä tarjosi kaikkea tätä..... ja paljon muuta.

Muinaismelonta 2010

Teksti: Pasi Mäenpää. Kuvat: Ilkka Salmi.

Kirjoittaja osoittaa Haukkavuoren maalauksen.
Ikuinen paluu

Tänä vuonna muinaisretken vesille hyökätään Miekankoskelta. Siinä vasta mahtava melontatukikohta! Nopeaa viitostietä melkein perille asti, ja Mäntyharjun reitin loputtomat vesitiet molemmin puolin. Saa pakata laiturilla tai hiekkarannassa. Kahvila leipoo matkaevääksi lämmintä leipää, piirakkaa ja muuta perinnemuonaa. Hiukan kritisaisin luomulimpun kokoa. Pikkuisen pienempänä se menisi Nordkappin pyöreästä päiväluukusta tarvitsematta haukata maistipalaa.

Perjantai

Lähdetään alavirtaan etelään Juolasvettä, joka aikanaan on jakanut

Hämeen ja Savon. Valtakunnanrajana se toimi 1700-luvulla. Ensimmäisenä muinaiskivana Venäjän puolen rannalla näkyy kiviröykkiöitä, joita arvellaan rajan jäänteiksi – elleivät sitten ole venäläisten 1915 – 1917 Saksaa vastaan tekemien varustusten perua.

Kiskon keulassa lujaa, että ehditään ennen pilkkopimeää Linnasaareen, josta Jyrki ja Maarit ovat etukäteen tiedustelleet leiripaikan ja Päivi ja Auli jo vallanneet meille. Pian vilkkuu kaksi merkkivaloa rantapuskasta. Heme vesistömarssii hallitusti kuin armeija.

Etsin kallionkupeesta telttapaikkaa, joka olisi pehmeä muttei kovin jäkäläinen. Painui ympäristötietous mieleen, kun kerran pikku saarella hädälle hipsiessäni sain naapurirannasta moottorisahalla säestettyä valistusta, että ”sästäkää nyt edes ne jäkälät, ne kasvaa takaisin kolmessakymmenessä vuodessa”. Inkoon saaristossa taas natiivi käski sammuttaa trangian hehtaarin levyiseltä rantakallion reunalta: ”Ni har inte råd att betala om ni bränner hela ön.” Kurjaa kulkea paikallisten mielissä

mistään piittaamattomana huligaanina.

Kuvassa: Timo ja Marja-Terttu suunnittelemassa lauantain kohteita

Iltapalalla kalliokukkulalla Ilkka levittää mukaan pakkaamansa vuodesohvan, jota väittää retkipatjaksi. Kateuden määrästä päätellen kannattaa sijoittaa äkkiä valmistavaan yhtiöön – muistaakseni Suomi-Soffa – koska ensi kesänä sellainen on kaikilla.

Aamu tulee tuhruisena mutta minulla on hyvä mieli, sillä olen ratkaissut telttaretkelyn viimeisenä suurena ongelmana pidetyn niin sanotun kylmän nenän syndrooman. Nenänvarren päälle kiedotaan bandana-huivi ja solmitaan niskan takaa kiinni. Hengittäminen ei esty eikä nenävaate hönginnästä kostu.

Lauantai

Ennen lounasta nähdään kaksi kalliomaalauspaikkaa. Ensimmäistä Kannonaluksessa saa etsiä. Toinen Haukkavuori taas on kuuluisa paikka ja kuvat laiturin, nuotiopaikan ja puoliluolan merkkeinä kuin mikä tahansa turistikohte. Kiipeämme kallion laelle, jossa paikan komeuden huomaa ensin pohkeissa ja sitten silmillään, kun järven pinta jää kauas jalkojen juureen. Käy korkeilla paikoilla ja pissalla aina kun voit, Kekkonen opasti matkustavaisia.

Viereinen kallio on romahtanut hiidenrannaksi, eikä koskaan paljasta mahdollisia kuva-aarteitaan. Mietin, voisiko joku huippuyliopisto joskus saada aikaan kalliomaalausetsimen, jolla skannattaisiin kuvien väriaineen, hematiitin keskittymiä sellaisiltakin pinnoilta, jotka eivät silmille näy. Jos tuntisimme kaikki aikoinaan tehdyt kalliomaalaukset, voisiko niiden verkoston tutkiminen paljastaa yksittäisten maalausten merkityksen, esimerkiksi reviirien tai kulkureittien osana?

Tämän päivän tiede sanoo, että suunta on väärä. Kalliomaalauksia pidetään hetkellisten tai toistuvien rituaalien välineinä, ei pysyvinä merkkeinä ja viestintävälineinä. Tähän viittaa se, että moni maalaus on maalattu vanhan päälle. Kuvat on tehty olemaan tässä ja nyt, niin kuin power point -show kokoushuoneen seinällä. On kummallista ajatella, että tuon lyhyen hetken jälkeen kuvilla ei ehkä ole ollut mitään merkitystä ennen meidän sukupolveamme muutaman tuhannen vuoden päästä. Maailma on tyhjä, ennen kuin ihminen sitä katsoo ja siitä puhuu. Mitä kaikkea me emme näe?

Retkeilijät rantautumassa Mäntysaareen

Ilta

Tihuttaa vettä kun lasketellaan Sarkavettä alas. Voikoski ohitetaan ruumissaattotekniikalla eli kantamalla paatit neljään pekkaan hihnoilla. Kätevää, vaikka reilun kahdensadan metrin kanto kultakin neljään kertaan ei käy hetkessä. Osa könyää metsän läpi vielä yhden maalauksen luo.

Illaksi ehditään hyvin Orilammen lomakeskukseen. Täältä kaikki alkoi, ei esihistoria vaan sen fiilistely meloen. Lampinen ja Marja-Terttu veivät ekan Hemen muinaisretkikunnan tänne Repoveden kansallispuiston äärelle elokuussa 2002. Vesi opettaa että kaikki virtaa, mutta historia että kaikki palaa.

Telttailu tilavalla rannalla on edelleen yhtä kielletty kuin viimeksi mutta uutta on vähäpäästöinen europauna. Se ei ota yli 50 astetta tunninkaan lämmentyään. Lauteilta kuuluu ärinää. Tolstoilaisena ihmisen hyvytyteen

uskovana humanistina selitän likkojen vuoron kestäneen varttitunnin yli ajan varmaan siksi, että luulivat ukkojen saavan paremmat löylyt vähemmälläkin ajalla.

Illalla saadaan kalaa ravintelin ylisillä. Alakerran on vallannut hääväki ja naapurimökissä harrastaa virolainen prätäkäjengi. Illan käydessä yöksi jätämme heidät virittelemään yhteistä karaoketuokiota. Hemen pitäisi laatia retkidirektiivi, jonka mukaan joka toinen ilta on saatava sauna ja syödä muikkuja tai merellä savukampelaa kylmän kaljan kera.

Pyhä

Sunnuntaina surfataan tuttua Vuohijärveä. Sitä paikallislegendan mukaan jo Väinämöinen meloi. Käydään Mäntysaarella, joka on kuulemma ollut hautumaana 700 vuotta. Karunkaunis pieni kappeli. Lampsin muita ennen takaisin paateille, kun en halua riekkua vainajien mailla. Kierrämme ison Kinansaaren, jonka suojasta haen myötätuulireittiä luoteeseen. Tuuli onkin kääntynyt ja joudumme tekemään kolmen kilometrin ylityksen syksyisessä sivutuulella.

Retken toiseksi viimeinen kohde on Kapasaari. Liekö saanut nimensä siitä, että täältä käsin on pyydetty kalaa, vai siitä, että täällä on mädätetty ja varastoitu kaamean hajuista kapahaukea kauempana kotonurkalta ja mieluummin tuulen yläpuolella? Tykkään tästä paikasta. Kallio on ihmisen tai parin mittainen ja kuvat kivat. Niillä ei ole liian isoja kehyksiä.

Muinaisretkeilijät Pasi, Essi ja Mari

Uimahallivuorot taas käyntiin

Teksti: Sami Repo. Kuva: Ilkka Salmi.

Kuvassa Eva-Lotta valmistautuu pyörähtämään eskimolla pystyyn.

Missä?

Kauniaisten uimahalli, Asematie 26 (reilu kilometri asemalta, tai bussilla 109 pääsee perille asti).

Milloin?

9.10, 23.10, 6.11 (alustava), 20.11, 4.12 ja 18.12.2010
klo 17.40-20.00

Muista:

Katso lisätiedot ja mahdolliset muutokset seuran [www-sivuilta](http://www.helsinginmelojat.fi/) (kohdasta "Jäsenkoulutus").

<http://www.helsinginmelojat.fi/> => **Jäsenkoulutus**

Taas on se aika vuodesta kun kelit alkavat kylmentyä ja ihmiselle luontainen lämmönkaipuu painaa vaakakupissa enenevässä määrin melomista mietiskellessä. Onneksi seuramme tarjoaa jäsenilleen mainion vaihtoehdon kotisohvalla soutelulle uimahalliharjoittelun muodossa. Matkaa ei pääse pahemmin taittamaan kun parikymmentä kajakkia työnnetään yhteen 25 metrin altaaseen, mutta tekniikkaharjoittelu tuo mukavaa varmuutta ja uusia kokemuksia hyödynnettäväksi jälleen uutta kautta varten. Harjoitukset ovat maksuttomia, ts. sisältyvät jäsenmaksuun.

Kulunut kesä oli poikkeuksellisen lämmin, ja mahdollisti mukavuudenhaluisimmillekin melko lämpimän harjoitteluympäristön luonnonvesillä, mutta kunnolliseen tekniikan hienosäätöanalysointiin uimahalliympäristö on mitä miellyttävin. Kokeneiden ohjaajiemme opastuksella tutuksi tulevat niin reskutukset, tuennat kuin eskimokäännöksetkin, mahdollisimman monista näkökulmista ja vinkeleistä katsottuna mahdollistaen kaikkien löytää itselleen parhaat eväät miellyttävämpään melontaan.

Vaikka vesi lämmintä hallissa onkin, ja sauna päällä, saattaa pidempään vedessä pyöriminen viluttaa, joten mukaan kannattaa ottaa uima-asun lisäksi myös jokin mielellään keinokuituinen, vettä mahdollisimman vähän imevä paita. Uimalasit ja nenäklipsi ovat myös molemmat hyvin suositeltavia varusteita erityisesti eskimokäännöstä treenatessa. Hallille kannattaa myös tulla hyvissä ajoin mikäli mahdollista, mm. kajakkien sisäänkannossa on useammille käsille tarvetta. Treenien jälkeen taassen on mahdollista suorittaa talkoopanoksia ottamalla aukkarit ja liivit esim. kotisaunaan kuivumaan ja tuomalla ne seuraavalla kerralla taas mukaan!

Tervetuloa kaikki uudet ja vanhat reippain ja avoimin mielin treenaamaan!

Valokuvakilpailun voittaja: Pekka Manninen, "Merilehmiä"

Yllätyspalkinto odottaa voittajaa pikkujouluissa
(tai se postitetaan kotiin pikkujoulujen jälkeen).

Onneksi olkoon!

"Merilehmät löytyivät Ruotsin
länsirannikolta, saaren nimi on
todennäköisimmin Vallerö..."

PÄRSKE

Pärske 2010 kiittää

Tällä numerolla Pärskeen vuosi 2010 päättyy, seuraava lehti odottaa uusia ja vanhoja jäseniä keväällä.

HeMe kiittää kesä- ja syysPärskeen tekijöitä:

Valokuvaus

Ilkka Salmi

Matti Tiilikainen

Mika P.A. Isoviita

Pekka Manninen

Kirjoittajat

nro 1/2010

Pasi Mäenpää: Narva, nokia ja Melo

nro 2/2010

Mika P.A. Isoviita: Melomassa Inarijärvellä

Pasi Mäenpää: Muinaismelonta 2010

Sami Repo: Uimahallivuorot taas käyntiin

Taitto

Dina Jalkanen

Kiitos kaikille ja mukavaa syksyn jatkoa!

Toimihenkilöt 2010

Jäsen- ja talkooasiat

Jäsensihteeri Marja-Terttu Posa, jäsenasiat (a) helsinginmelojat.fi,
(09) 872 9976, O5O 446 3803, Maarukankuja 6 A 17, 01480 Vantaa
Kaikki jäsenasiat, osoitteenmuutokset jne.

Talous

Taloudenhoitaja Eliisa Kosonen, eliisa.kosonen (a) mjk.fi, O5O 572 7413
Postiosoite: Helsingin Melojat ry, PL 944, 00101 Helsinki

Tiedotusryhmä

Pärskeen toimitus 2010: Dina Jalkanen (taitto), muut tekijät ks. s.19,
parske (a) helsinginmelojat.fi
Sähköpostilista: liittyminen, osoitteenmuutokset ja eroaminen onnistuvat
tällä lomakkeella.
www.helsinginmelojat.fi toistaiseksi Juha Koivisto, juha.koivisto (a) iki.fi

Koulutusryhmä

Koulutusryhmän vetäjä: tehtävää hoitaa toistaiseksi Juha Koivisto,
juha.koivisto (a) iki.fi

Retkiryhmä

Retkiryhmän sähköpostiosoite: retkiryhma (a) helsinginmelojat.fi
Vetäjä: Mirja Hämäläinen, mirja.hamalainen (a) fimnet.fi, O5O 5252843
Muut jäsenet:
Mika Nevala, mika.nevala (a) saunahti.fi
Heli Pessa, O4O 519 7036
Tiistairetkien koordinaattori Inkeri Salmenlinna, inkeri.salmenlinna (a) iki.fi

Vajaryhmä

Vajavastaava (MM) Jukka Honkala, jukkahonkala (a) welho.com,
040 507 0880

Vajavastaava (SS) Jyrki Uotila, jyrki.uotila (a) luontopalvelut.fi,
0400 831 404

Päivystysvastaava Elisa Koivuranta, elisa.koivuranta (a) gmail.com,
0400 253 473

Kalustoryhmä

Varausvastaava Jari Latvasalo. Kajakkien, trailerin ja muiden välineiden
varaukset s-postilla kajakkivaraus (a) helsinginmelojat.fi tai
soittamalla/tekstiviestillä 0400/886453 ti ja to klo 15:30-18:00.

Kalustohankinnat Risto Lehtivaara, risto.lehtivaara (a) kolumbus.fi

Kalustokirjanpito Mikko Kokkonen, mikko_kokkonen (a) welho.com

Kalustonkunnostus Tapio Linkosalo, tapio.linkosalo (a) iki.fi

Muut toimihenkilöt

Turvallisuusvastaava Kai Koch, kai.koch (a) taloverkot.fi, 050 431 7301

HEME tiedottaa

KOKOUSHKUTSU

Helsingin Melojat ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään to 28.10. klo 18 Kisahallin kokoustilassa (Paavo Nurmen kuja 1 / Mannerheimintie 17, Helsinki)

Esityslista:

- 1§ Kokouksen avaus
- 2§ Kokouksen järjestäytyminen
 - kokouksen puheenjohtajan valinta
 - kokouksen sihteerin valinta
 - kahden pöytäkirjan tarkastajan valinta
 - kahden ääntenlaskijan valinta
- 3§ Laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
- 4§ Työjärjestyksen hyväksyminen
- 5§ Ilmoitusasiat
- 6§ Vuoden 2011 toimintasuunnitelman ja tulo- ja menoarvion vahvistaminen sekä liittymis- ja jäsenmaksun suuruudesta päättäminen
- 7§ Hallituksen puheenjohtajan ja muiden jäsenten valinta
- 8§ Kahden toiminnantarkastajan ja yhden varatoiminnantarkastajan valinta
- 9§ Mahdolliset muut asiat
- 10§ Kokouksen päättäminen

Tervetuloa!

HEME tiedottaa

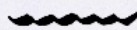
Pikkujoulut

Milloin: Su 28 Marraskuuta*

Missä: Soutupaviljonki
(puurakennus SS:n vieressä)

* aika selviää myöhemmin, seuraa tiedotuksia
nettisivuilla ja sähköpostilistalla

H E M E

**HELSINGIN
MELOJAT ry**

Helsingin Melojat on eräs Soutustadionin ja Mustikkamaan alueen johtavia melonta-alan yhdistyksiä. Haemme nyt dynaamiseen joukkoomme nuorekkaita tai vanhempia henkilöitä moniin erilaisiin tehtäviin:

Hallituksen jäsen (Executive Board Member)

Oletko toimelias, aikaansaava, idearikas ja muiden kanssa toimeen tuleva – tai haluako ainakin olla mukana kehittämässä erästä Suomen parhaimmista melontaseuroista sekä myös omia organisoitaitojasi, tai tutustua uusiin seurakavereihin? Jos vastasit johonkin näistä myöntävästi, saatat olla juuri etsimämme henkilö. Hallituksen tehtäviin kuuluu seuran juoksevien asioiden hoitaminen yhdessä toimihenkilöiden kanssa, sekä erilaisten päätösten tekeminen ja valmistelu. Tehtävä ei vaadi aikaisempaa kokemusta, vaan myös uudet jäsenet suoriutuvat mainiosti ja tuovat osaltaan tuoreita näkökantoja toimintaan. Hallitukseen valitaan puheenjohtaja ja 4-8 muuta jäsentä.

Taloudenhoitaja (Chief Account Manager)

Ovatko talousasiat sinulle tuttuja, tai haluaisitko oppia niitä? Jos vastasit kyllä, ja tunnet entuudestaan vähintään yhteen- ja vähennyslaskun käsitteet, sinulla on hyvät mahdollisuudet pyrkiä seuran taloudenhoitajan tehtävään. Toimessa vastuullesi kuuluu seuran rahaliikenteen hoitaminen yhdessä tilitoimiston, hallituksen jäsenten ja toimihenkilöiden tai tarvittaessa perustettavan talousryhmän kanssa. Taloudenhoitaja voi olla myös hallituksen jäsen, tosin se ei ole välttämätöntä.

Koulutusryhmän vetäjä (Supervising Training Director) sekä koulutusryhmän jäseniä (Senior Training Consultant, Junior Training Consultant)

Koulutusryhmän tehtäviin kuuluu seuran alkeiskurssien ja uimahallivuorojen organisointi, sekä mahdolliset muut koulutusasiat sen mukaan kuin niitä päätetään toteuttaa. Koulutusryhmän vetäjän paikka on auki, ja myös koulutusryhmän jäsenistöön tarvitaan uusia voimia. Koulutusryhmässä toimivan ei tarvitse itse olla kokenut kouluttaja, vaan tärkeintä tehtävässä on koulutusasioiden järjestäminen yhdessä seuran kouluttajien ja talkooihmisten kanssa.

Toiminnantarkastajia (Principal Operation Analyst)

Yhdistyslain muututtua 1.9. pienimuotoisilta yhdistyksiltä poistui tilintarkastusvelvollisuus, ja tilintarkastajien sijaan on tästä lähin valittava toiminnantarkastajat. Toiminnantarkastuksen laajuus sekä toiminnantarkastajan vastuu ja työmäärä ovat pienempiä kuin perinteisten tilintarkastajien. Nyt valittavana toiminnantarkastajana toimikautesi on tilivuosi 2011 ja itse tarkastus alkuvuodesta 2012. Tehtävässäsi toimit yhdessä toisen toiminnantarkastajan kanssa, ja apunanne on tarvittaessa myös varatoiminnantarkastaja.

Kaikkien tehtävien palkkaus noudattaa HeMe:n palkkaluokkaa 0, eli hyvin tehdystä työstä saattaa saada kiitoksen tai vähintään hyvän mielen. Työsuhde-etuna tarjoamme lisäksi suoritettun talkoopanoksen. Koulutuksena toivotaan vähintään peruskoulun oppimäärää ainakin suurimmalta osin (ei välttämätön). Lisätietoja tehtävistä antavat mielellään toimien nykyiset haltijat tai seuran puheenjohtaja. Ilmoita kiinnostuksestasi vapaamuotoisesti tai tule valintatilaisuuteen Kisahallin kokoustilaan to 28.10. klo 18 alkaen. Toivomme näkevämme sinut kasvavassa joukossamme mukana kehittämässä HeMe:stä entistä parempaa seuraa!

Kuva: Matti Tiilikainen, "Päijänne"

Kuva: Juha Koivisto

Kuva: Mika P.A. Isoviita, "Sateenkaaren
päässä todellakin on aarre"

HEMEN MAKSUT V. 2010

Jäsenmaksut:

Jäsenmaksu 70 e (talkoopanoksen tekeväälle 45 e)

Perhejäsenmaksu 135 e (kaksi talkoopanosta tekeville 85 e)

Nuorisojäsenmaksu (alle 18 v.) 25 e (nuorisojäsenmaksu talkoopanoksen tekeväälle 15 e)

Talkoomaksu 25 e (talkooalennus edellyttää vähintään neljän tunnin työpanosta seuran hyväksi)

Jäsenmaksu sisältää kaluston käyttöoikeuden. Jäsenmaksun maksanut jäsen saa käyttää seuran kanootteja ja varusteita (mela, kelluntaliivit, aukkopeite) korkeintaan kaksi yöpymistä sisältäville vajalta vajalle melottavilla omilla retkillä (sekä koski- ja avokanooteilla myös vajalta kuljetettuna) ja seuran yhteisillä retkillä.

Liittymismaksut:

Liittymismaksu uudelle jäsenelle 36 e, perheelle 2 x 36 e, nuorisojäsenelle 15 e

Alennettu liittymismaksu (alkeiskurssin suorittamisvuonna) 18 e

Muut maksut:

Avainpantti 10 e, kanoottipaikka yksikkö 30 e, kanoottipaikka kaksikot ja avokanootit 45 e

Varustekaappi 10 e

Vierasmelontamaksu (1 vieras kerrallaan) 10 e

Maksut kajakkien ja tarvikkeiden lainaamisesta omille retkille (vain jäsenille, varaukset varausvastaavalta):

Retkipäivämaksu kajakista 2 e/aukko/päivä ja avokanootista 4 e/päivä, kajakkikaaret 1 e/päivä

Teltta tai trangia 2 e/päivä

Kanoottitraileri 20 e lähtömaksu + 20 e/päivä

Myytävät tavarat:

Porkkala-Pellinki vedenkestävä vesiretkeilykartta (1:50 000) 2003 painos, 5 e.

Siniset hihamerkit 3 e

Laminointikone päivystyksen aikana käytössä, laminointikalvot (A4) 1 e ja (A3) 2 e

HeMen tilinumero OP Oulunkylä 572146-113731.

Merkitse maksaessasi nimesi ja maksun aihe laskun viestikenttään. Ostetuista tuotteista/palveluista esitetään kuitti tiistaipäivystäjälle, SS klo 17-18 (kesäaikaan).

